

БАШНЯ СТРАЖИ

И ВѢСТНИК
Присутствія Христа

"І зрозуміють, що я - Єгова."

Езекиїла 35:15

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Ten Cents a Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Canada and Foreign Countries

VOL. LXI МІСЯЧНИК № 4
Травень (April), 1940

ЗМІСТ:

Невтральність (Докінчення)	51
Пробраз	52
Ізраїльські Війни	52
Теократія	54
Розділення Людей	55
Конскрипція	56
Позиція Християнина	57
Сіти	57
Страх	60
Міліони Злапані	62
Теократія	63
Очиляє Сіти	64

Висвідѣтели Мои,
говорит Іегова,
что Я-Бог
Исаія 43:12

© W.T.B. & T.S.

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.,

Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBURGH, *Secretary*

"Діти твої навчати ме сам Бгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Ісайї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧІТЬ

ЩО БОГОВА є єдиний справдішній Бог, Ісуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворінь; що Їсус був початком Його творива, і Його активним чинником у творенні всіх речей; що Їсус є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усилу силу в небі й на землі, і є Господним Виконавчим Чинником Бгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з прихилом Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетернів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і виславив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усилу силу й власть.

ЩО БОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якої імя — Снон, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Снону, членами Бгової організації і Його свідками, яких завдання й привилей є свідкувати про всевисьність Бгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести олові царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Бгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, який скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Бгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступає велике діло Господне буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть далше виконувати Божий приказ "сповийте землю" праведними людьми.

(Прод. з сторони 64)

га і служить Йому всеціло і безперестанку: "Ми пізнали також, та й увірвали в любов, котру має Бог до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, в Бозі пробуває, а Бог в ньому. У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові." — 1 Йоана 4: 16-18.

"Той що любить Бога не боїться, що він може не отримати признання і похвали від людей, бо він знає, що такий страх відчиняє перед ним яму в яку він може упасти. Він боїться Бога, знаючи, що страх Божий це почин мудрости, і він бажає завжди йти мудрим шляхом, щоб він міг дістати признання Боже. Як вірний апостол, він слухає Бога радше ніж людей. (Діян. 5: 29) Будучи вільні від противників Теократії, він йде вперед із слухняности до Богом даного йому поручення, проголошуючи добру новину із

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Бгову і Його задуми, як це воно є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Бгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиімково стоїть за царством Бога Бгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше звоочує до важного й критичного студювання у світі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, а всі його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба вислати впрот до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна послати до бюра в Брукліні, та лише через міжнародний поштової переказ.

Закордонні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
 Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
 Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
 South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на імя Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть анлікацію до видавця раз у рік, зазначаючи причину такої анлікації. Ним ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письменної анлікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба о це попросять. На просьбу зміняємо адреси в протягу одного місяця. Одні місяць перед скінченням передплати, вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

радістю в серці. Він увійшов в радість Господню і бажає мати часть в оправданні Бгового імя. (Дальше буде)

ПЕРІОД СВДОЦТВА "ОБЛЯГОВОЇ БИТВИ"

З початком надходячої весни є призначений Період Свідцтва під назвою "Облягової Битви", котрий буде продовжатись цілий місяць влітень. Це буде облага релігії, через кампанію, котра ще більше збільшить лісту примірників "Вартової Башти". Незвичайна оферта яка буде ефектинна в тім періоді часу буде переважно здежати до того, щоб людям представляти пренумерату "Вартової Башти" на один рік, разом з якоюбудь оправною книжкою і книжечкою за офіру лише одного долара в сім краях, а в інших краях \$1.50. Цей Період Свідцтва, котрий обіймає цілий земний круг буде увінчений три-місяцевою кампанією "Вартової Башти", з причини важности вістки яку містить цей журнал, ся кампанія відійности розпочнеться на 23-го Марця, день в котрім буде святкований Сномин. Тепер, цей час, не є за скорий, щоб ви могли приготуватись до своєї праці, щодо території, приладів, часу, товару, кофін для дистрибуції і т.п. Если ви не є обанкомлені із збором служби у ваші околиці, ви є промені повідомити Товариство о ваше бажання щодо сього Періоду Праці. Ксі в інших краях промені писати до своїх бюрів котрі доглядують праці в їх краях. Повідомитель (котрий висланий є даром) опише сю працю в більшім деталі.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXI

Квітень, 1940

№ 4

НЕВТРАЛЬНІСТЬ

(ДОКІНЧЕННЯ)

"Не в світа вони, яко ж я не в світа."— Йоана 17: 16.

ЦЕИ факт, що світські люди й урядники не розуміють і не оцінюють різниці між народами цього світа і великим Теократичним Правительством Єгови через Ісуса Христа не є вимовкою для християнина піддатися вимогам світових народів. Християнин зробив угоду чинити волю Божу і бути вірним Богу й Його царству; і якщо християнин добровільно зломить ту угоду, то він буде знищений на віки. Це вияснення позиції християнина не є нічим новим, але виразно воно було зазначено в Писаннях много століть тому для кермування чоловіка праведного, що згодився бути вірним Всемогучому Богу.

НЕВТРАЛЬНІСТЬ В ПРООБРАЗІ

¹⁷ Єгова ужив ізраїльтянів установити типічну теократію, яка була прообразом на Його дійсну і велику Теократію, царство через Ісуса Христа. Авраам, Ісаак, і Яків були вірними представниками Бога Єгови, але вони завжди були нейтральні у війні інших народів. Авраам не мав нічого спільного з війною між володарями Содоми і Гомори і їх ворогів. Наїзники наїхали на край Содому і Гомору, і велика боротьба повстала між ними. Але Авраам і Лот, його свояк, хоч були присутні там, вони не брали ніякої участі в тій війні. (1 Мойс. 14: 1-3) Коли ж та війна між тими спорючими народами скінчилась, і один із тих народів полонив Лота і його майно й утік з ним, тоді Авраам пішов в погону за напасниками і визволив Лота, свого свояка, і не тому що він був його свояком, а тому що він був вірним слугою Всемогучого Бога. Ось так божественне правило було установлене, що слуга Божий є оправданий заступатися за свого співпобратима, теж слугу Божого. Визволення Лота dokonane через озброєну армію Авраама було вповні признане Єговою, як це показують слідуєчі писання: "А Мелхизедек, цар Салемський, виніс хліб і вино; був же він священник Бога вишнього. І благословив його, і рече: Благословен ти, Авраме, від всевишнього Бога, Владика неба і землі! І благословен Бог всевишній, що подав тобі у руки ворогів твоїх запеклих! Аврам дав йому десятую часть із всього." — 1 Мойсея 14: 18-20.

¹⁸ Авраамову нейтральність і цей факт, що він не був у союзі з жадним воюючим чинником, можна дальше доказати тим, що він відмовився прийняти якубудь винагороду або часть із грабіж забраної від ворога. (1 Мойсея 14: 21-24) Це доказує, що Авраам не був слугою ніякого земного царя, але що він був представником і слугою Бога Єгови, великого ТЕОКРАТА. Авраам був нейтральний тому, що він був посвячений Теократичному Правительству, і тому Бог промовляв до нього як до свого "друга". Це дальше можна доказати тим, що є написано про Авраама, а іменно: "Котрий єсть образ часу настоящего, в котрому приносять ся і дари і жертви, що не можуть звершити по совісті того, хто служить, а були тільки в їжах і напитках, та у всяких обливаннях і установах тіла, накинута аж до часу направи." — Жид. 11: 9, 10.

¹⁹ Це писання доказує, що він жив там, як чужинець, а не як питомий націоналіст, що ставить державу вище Всемогучого Бога. Він жив у шатрах з Ісааком і Яковом, і цим він показав себе віддільним від інших, і що він не був воєнничим. Він займався плеканням овець і иншим мирним ділом, і не брав ніякої участі в справах правительства у краї де він перебував. Він звернув свій ум і серце до царства Божого, **Великої Теократії**; і дальше написано є про нього: "Тим же і від одного, та ще помертвілого, народилось множество, як зорі небесні і як піску края моря безліч. По вірі померли ті всі, не прийнявши обітниць, а оддалеки видівши їх, і вірували, і витали, і визнавали, що вони чужениці захожі на землі." — Жид. 11: 12, 13. (Гл. переклади в Діяглот, Роттердам і Юнга.)

²⁰ Він "витає" цебто признає, що спасення від Всемогучого Бога, отже він не салютував прапоріві світських правительств і не приписував їм спасення ані охорони. Він не шукав охорони й спасення від якогобудь земного правительства, і тому написано про нього: "Бо которі таке говорять, виявляють, що отчини шукають. І справді, коли б ту памятали, з якої вийшли, мали б вони нагоду вернутись." — Жид. 11: 14, 15.

²¹ Він міг був повернути до тих правительств через салютування їх прапорам, і цим він був би

заперечив Бога Єгови. А чому він цього не зробив, то писання відповідають: "Ниніж лучшої бажають, се єсть небесної [цебто, Теократичного Правительства Єгови через Ісуса Христа]; тим не соромиться їх Бог, називатися Богом їх: наготовив бо їм город." — Верш 16.

ПРООБРАЗ

²² Авраамова неутральність була типічна і стала правдивим провідником для християнів, що становлять часть Божого "святого народа", про що є написано: "Ви ж рід вибраний, царське сьвященство, нарід сьвятий, люде прибрані, щоб звіщати чесноти покликавшого вас із темряви у дивне своє світло." — 1 Петр. 2: 9.

²³ Показуючи даліше, що правдивий послідовник Ісуса Христа є віддільний від народів землі, писання кажуть: "Любі молю, як чужосторонців і прохожих [а не як націоналістів якоїсь части сатанського світа],... вести добре життя своє між поганами [народами], щоб, у чому судять яко лиходіїв, наглядаючи добрі діла [вірне представлення Єгового теократичного правительства і несення свідцтва про ймя і Його царство], славили Бога в день одвідання [цебто у приході горя і клопоту на народи землі в Армагедоні]." — 1 Петр. 2: 11, 12.

²⁴ Єдина причина задля якої правдиві послідовники Ісуса Христа знаходять ся тепер на землі є та, щоб вони несли свідцтво про ймя Бога Єгови і проголошували Його царство. Оставши цілковито неутральними відносно незгоди і війни між народами, ті християни стоять як свідки для Всевишнього і цим сповняють їхне припорушення, затримують їх невинність, і доказують їх вірність до Всемогучого Бога і Його Царя.

²⁵ Був час, що свідки Єгови були частью цього світа, але, зробивши урочисту угоду чинити волю Всемогучого Бога і ставши правдивими послідовниками Ісуса Христа, вони не є вже більше частью цього світа. "Що були ви того часу [горожанами світа отже частью земних правительств] без Христа, відчужені від громади Ізраїлевої і чужі завітоті обітування, не маючи надії і безбожні в сьвітлі. Тепер же в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близькі кровю Христовою. Тим же оце вже ви більш не чужі і захожі, а товариші сьвятим і домашні Божі; збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий [камінь] сам Ісус Христос." — Ефесян 2: 12, 13, 19, 20.

²⁶ Будучи в Христі Ісусі, християнин не може ставати по якійсь стороні спорючих і воюючих між собою народів, всі котрі то народи противляться Єговому царстві: "Коли ж оце воскресли ви з Христом, то гірнього шукайте, де Христос сидить по правиці в Бога. Про гірне думайте, а не про земне. Умерли бо ви, і життя ваше поховане з Христом у Бозі. Коли ж Христос, життя ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитесь у славі." — Кол. 3: 1-4.

²⁷ Правдиві завітуючі люди Всемогучого Бога тепер на землі не агетують за — "чужинецькою

силою", ані вони не є ніякими націоналістами, ані пропагандистами за жадною воюючою стороною. Вони є відділені й відріжені від усіх таких речей і є лише свідками Бога Єгови й Його Теократичного Правительства, і через те вони мусять стояти оддалеки від кожного народа цього світа. Вони мусять голосити про царство Боже, і як би вони не чинили цього, то вони не можуть бути вірними Богу і отримати признання й спасення до життя. Їх підданство світу значить вічне знищення; слухняність Всемогучому Богу значить вічне життя. Що ж вони мусять робити Вони мусять бути свідками для Господа і сповняти Його прикази через розказування людям про Його Царя і Його Царство. — Мат. 24: 7, 14.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙНИ

²⁸ Війни ізраїльського народа проти інших народів були для людей доказом, що це є намісці воювати, отже для того християни повинні ставати у военні ряди з іншими народами. Такий аргумент не знаходить ніякого попертя в Писаннях. (Ізраїльський народ не був зорганізований через ніякого політичного володаря або диктатора або вождя. Це Божий типічний народ, створений і зорганізований через великого Теократа в тій цілі, щоби зробити прообраз на дійсну Теократію, яка володіти ме світом через Ісуса Христа. Ізраїль не мав людьми установлених законів ані політичних партій ані релігійних до радників для управи політичних справ. Це була правда так довго, як довго той народ оставсь вірний Богу. Бог навіть вибрав місце на землі для свого типічного теократичного народа, яко ж написано: "Се земля, про котру дбає сам Господь, Бог твій, очі Господа, Бога твого, пильнують її від початку року й до кінця року." (5 Мойс. 11: 12) "Як Всевишній наділяє наслідде народам, як розділював синів людських, тоді визначив границі по лічбі синів Ізраїля." (5 Мос. 32: 8) Бог Єгова великий Теократ, був вождьом того типічного народа Ізраїльського, і Його воля була єдиним законом того народа.

²⁹ Земля призначена ізраїльтянам була засилена канаанцями і іншими людьми, що поклонялися Дияволу, і котрі через те були проти Бога Єгови. Ту землю Бог наділив Авраамові й його потомкам після нього. (1 Мойс. 13: 14-17; 15: 18-21; Пс. 105: 8-12) Канаанці, що противилися Богу, не схотіли віддати землі Божим вибраним людям і відмовилися перейти на сторону великого Теократа отже вони мусіли бути викинуті. Єдиний виімок був народ Габаонії, які добровільно поставили себе по стороні Єгови і вони отримали охорону і визволення рукою Божого вибраного слуги, Йозуя. Ізраїльтяни воювали проти канаанців під керовництвом Бога Єгови. — 5 Мойс. 7: 1; 2 Мойс. 34: 24.

³⁰ Йозуя, якого ймя значить Ісус, представляв Ісуса Христа, і Він воював по приказу Всемогучого Бога, і тому Йозуя діставав перемогу над

ворогами. — Ісуса Нав. 9 і 10 голова; Ісуса Нав. 11: 20-23.

³¹ Ізраїль був єдиний народ на землі якому Бог дав область землі й уповажив їх взяти ту землю силою. Отже війни Ізраїля за посідання приналежного до них дарунку від Всемогучого Бога представляли, що Ісус Христос бере в посідання цілу землю яко дар від Бога Єгови. Ісус Христос ділає після розказу Всемогучого. (Пс. 2: 6-12) Ізраїльтяни не загарбали того, що належало до інших. Вони забрали землю, яка належала до них, бо це Єгова дав їм її. Отже їхнє воювання було по розказу Всемогучого Бога, і їхня слухняність до Його приказу була більше прийтна ніж жертва. (1 Сам. 15: 20-23) Такі війни були справедливі; і Бог вислухував і відповідав на молитви свого типічного люду так довго як вони слухали Його. Вони не подужували ворогів задля їхньої зброї, але тому що Бог уживав своєї всемогучої сили на їх користь. (Ісуса Нав. 10: 14) Цар Давид виконав Божий приказ забравши цілий край який великий Теократ приписав своїм типічним людям. (2 Самуїла 8; 1 Цар. 4: 21) Цим він представляв Більшого Давида, Ісуса Христа, перебираючого цілу землю.

³² Коли ж ізраїльтяни поламали їхню угоду з Богом, тоді Він допуслав на них ворогів яко кару, і тоді вони ніколи не могли подужати своїх ворогів в таких обставинах. Та коли ізраїльтяни покалися і звернулися до Бога, тоді Він відганяв їх ворогів і давав ізраїльтянам перемогу. (Кн. Суддів голови 6 і 7) Всі ці речі ставалися для ізраїльтян яко тип і були написані для науки й провідництва вірних християн на землі. (1 Корин. 10: 11) Жадний народ з так зв. "Християнства" ніколи не отримав краю приписаного їм великим Теократом, Єговою. Так звані "християнські" народи взяли в посідання землю на підставі так званого "права відкриття" або купна або завоювання, а не по волі Божій. "Християнство" є позатипом невірною Ізраїля, який задля своєї невірності втратив цілий край. "Християнство", цебто, так звані "Християнські" народи, не мають ніякої влади від Всемогучого Бога виповідати війну і отримати Його признання і благословенства. Отже війни між народами землі, хоч би оборонці, не мають попертя ані оправдання як це мали ізраїльтяни. Отже правдивий християнин не є оправданий бути слухняним політичним і релігійним володарями і взяти зброю й воювати в агресивній війні або навіть в дефензивній війні одного світського народу. Якщо народи так зв. "Християнства" або якісь інші народи землі бажають воювати, то це їхня справа, але повинність Божих завітуючих людей бути цілком нейтральними в такій війні. Релігійні провідники, ставлячи частку цього лукавого світа, твердять, що християни повинні брати участь у війні між народами, покликуючись на досвідчення Ізраїля як авторитет. Найсильніша релігійна організація

на землі тепер старається оправдати війну, цебто, війну яка тепер бушує між народами, і тому Римо Католицька Гієрархія Авторитету спонукує релігійоністів різних народів ставати в ряди і йти воювати. Мабуть вона не доглянула свого власного колишнього проголошеного заключення про цю точку. Якийсь сумлінний член Гієрархії одного часу написав був властиву позицію в цій справі, а іменню: "Тут, також, треба завважати, що народи не можуть брати паралелю (рівнобіжності) із подій Старого Завіта. Ізраїльтяни жили під теократією; Бог, яко найвищий Господь всієї землі, у певних случаях, силою своєї найвищої зверхности, передав власність чужинських земель Ізраїльтянам; по Його приказу вони воювали, щоб дістати в посідання її; і причина війни була їх власт до землі за яку вони воювали. Тим більше таке позбавлення землі її попередніх власників було в роді кари посланою на них Богом за заподіяні злочини проти Нього. Жадна держава не може приписати собі такої влади після природного закону." — Католицька Енциклопедія, Том 15, під заголовком "Війна", стор. 548.

³³ Супротив цього колись проголошеного властивого погляду, католицьке духовенство в різних державах тепер радить "католицькій людності" брати участь у війні, мабуть думаючи, що як вони не пійдуть до війни, то Гієрархія втратить фінансове попертя. Отже як видкося, то вона готова відречися колишньої доброї засади аби затримати теперішню позицію у цім лукавім світі.

³⁴ Писання не дають прикладу або авторитету для християнина брати участь у війні одного народу проти другого, очевидно тому, що всі народи є проти великого Теократичного Правительства, і тому війна між народами не є війською того, що зробив угоду чинити волю всемогучого Бога. Ізраїльські війни, які Єгова одобряв, відбувалися в тій цілі, щоби забрати в посідання їх власного краю. Поза призначеними межами їх краю Господом їм не вільно було воювати, щоби набути більше землі. — Гл. 5 Мойсея 2: 1-9, 37.

³⁵ Коли ж на святу землю наїжджали інші народи, тоді ізраїльтяни могли воювати проти таких наїзників. Виразні приклади цього знаходяться в писаннях про наїзд через Єгипет, Етопію, Сирию і Ассирию, і тоді Єгова не лише одобряв акцію свого типічного народу, але приходив до помочи їм і воював за них. (2 Цар. 18: 9-37; 19: 1-36; 2 Паралип. 14: 9-15) Коли ж якийсь противник Бога і Його людей із внутра заатакував їх, тоді вони були уповаженні воювати в само-обороні і поневолити проти-теократичне повстання. Таке було правило, яке Бог дав ізраїльтянам. — Гл. Суддів, голови 3-16.

³⁶ У війнах, що бушували між народами у світі поза границями Теократичної області Ізраїля, ізраїльтянам сказано оставатися нейтральними, і вони оставали нейтральними так довго, як вони були вірними Єгові. Коли ж вони нарушували

ту нейтральність, тоді вони терпіли погроми і не отримували Божої помочи. (2 Цар. 23: 29-35; 2 Паралип. 35: 20-24) Той закон, що правив типичною теократією, установив правило для тих, що є проваджені дійсною Теократією.

"ХРИСТІЯНСТВО" НЕ Є ТЕОКРАТИЧНЕ

²⁷ Немає ані одного із так званих "християнських народів", щоб він стояв за Теократію, бо жадний із тих народів навіть не признає Всемогучого Бога за Володаря. Всі отті народи є правлені після закону чоловічого. Як би ті народи мали Бога Єгову за володаря, тоді політики не могли б завести примусової служби у війську. Закон політичних правителів не є теократичний. Тому що Бог велів всім своїм завітуючим людям тримати себе подалеки від світа і посвятити себе цілком для царства, для того ніяка особа, що зробила угоду чинити волю Божу не є зобов'язана взяти зброю одного політичного правительства проти другого політичного правительства. Справи держави і справи Божого теократичного правительства не є однакові. Установи або закони державні не виражують волі всемогучого Бога, тому що Бог не уповажив ніякого політичного народу ділати за Нього в проголошенні війни якогось іншого народу. Як раз противно Писання заявляють: "Відказав Ісус: Царство мое не од сього світа [якого так зв. "Християнство" є частю]. Коли б од світа сього було царство мое, слуги мої воювали б, щоб не видано мене Жидам; тільки царство мое не звідцїля [з відки так зв. "Християнство" походить]." (Йоана 18: 36) Дальше каже Слово великого Теократа: "Блаженний народ той, що Його Бог є Єгова, люди яких Він вибрав для свого насліддя." (Пс. 33: 12, А.П.В.) Ані один народ у межах так зв. "Християнства" не вважає Єгови за свого Бога і свого управителя, але всі ті народи ненавидять Бога Єгову і Його правительство під Ісусом Христом, і ненавидять тих, що несуть свідцтво про Його ім'я і Його правительство. (Мат. 24: 9) У Німеччині є християни, що дійсно і вповні посвятилися Богу. Чому вони мали б воювати за Гітлера і його бандитів, що зневажають Всемогучого Бога і переслідують тих, що служать Богу Єгові і Ісусу Христу? Деякі із тих вірних християн недавно були розстрілені на смерть, як про це преса повідомляє, і це тому, що вони не хотіли взяти зброї по приказу Гітлера. Ось так повбивані одиниці доказали їхню невинність і вірність до великого Теократичного Правительства і отримали запевнення воскресення і життя вічного, якого жадний бандита такий як Гітлер ніколи не дістане. — Одкр. 2: 10.

ТЕОКРАТІЯ

²⁸ Теократія — це небесне, невидиме правительство Бога Єгови через Ісуса Христа, Царя, який є невидимий для людського ока. (Іса. 9: 6, 7) Те правительство не є в союзі ані не є пред-

ставлене через релігійний, політичний або судівничий уряд на землі. Як би церковно-державні уряди були частю Божої Теократії, тоді було би лиш одно правительство, під одним Провідником, Ісусом Христом. Тоді не могло би бути війни між ними. Не було б тоді міжнародного поділення, ані суперництва, і не було б тоді кривавою боротьби між людьми і народами. Тоді духовенство одного такого народу не молилося б до якогось пошанованого "бога", щоб він поміг одному із тих країв проти другого у війні. Христос не є розділений. Теократія є одно нероздільне правительство, завжди праведне. (1 Корин. 1: 10-13; 3: 1-4) Отже виходить, що Єгова мусить бути нейтральним, і тому Його ухо є глухе до молитвів духовенства від усіх воєнних народів. Бог Єгова вислухує молитви лише тих, що стоять за Його Теократичним Правительством. (1 Петр. 3: 12) Релігійна держава є проти Теократії і для такої держави Бог не показує своєї ласки більше чим до другої. Бог Єгова є нейтральний, і Його завітуючі люди, що шлюбували служити Йому і Його Теократії мусять оставатися нейтральними, вповаючи цілком на Бога про охорону і спасення. — 2 Кор. 10: 3, 4.

САМО-ОБОРОНА

²⁹ "Пацифіст" — це той чоловік, що відмовляється воювати серед усяких обставин. Та завітуючі Божі люди не є пацифістами, так як Бог і Христос не є пацифістами. Божі завітуючі люди є уповажені обороняти себе проти тих, що нападають на Теократичне Правительство. Неємія з Юдеї був у часі мира урядником перського правительства. (Він не займався будівництвом воєнної дефензиви для Персії. Та за те, що він позіставав нейтральним, його ложно оскаржено як бунтівника. (Неемії 1: 11; 2: 1-20) Неємія посвятився був збудувати і зміцнити справи Єговових типічних людей проти ворожих сил Божих. (Неем. 4: 7-23) Його противники змовилися разом воювати Єрусалим і перешкодити Божим людям виконати прикази Всемогучого. Для того Неємія узброїв слуг Божих, що працювали з ним, і приказав їм воювати за їхніх братів. — Неем. 4: 1, 14.

³⁰ Так і Зоровавеля, якому Єгова велів відбудувати храм в Єрусалимі. (Ездри 1: 11; 2: 1, 2; 3: 1-13) Він займався відбудуванням воєнної дефензиви Медо-Персії, і тому що він був нейтральним у політичній державі, тому Зоровавелю оскаржено о бунтівництво, що розуміється було ложью. (Ездри 4: 6-24) Але Бог Єгова охороняв і благословив Зоровавелю в його роботі в користь завітуючих людей Божих. (Ездри 5: 1-17; 6: 1-22) Ось так Бог установив своє правило. Подібно й свідки Єгови сьогодні дбають о добро Теократії через приготування публичних зібрань і проголошення ім'я Єгови і Його Царя, і через проголошення царства по Його приказу. Вони теж мають право обороняти себе проти нападів ворожої товпи до Бога і Царства, яка пе-

решкодилаб цій роботі яку Бог велів виконувати; і обороняючи себе, вони мають признання Всемогучого. — Гл. "Вартова Башта", "Судьба Релігії", з 15 вересня, 1939, стор. 279.

⁴¹ Будучи цілком неутральні відносно народів землі свідки Єгови не моляться до Бога за одного політичного володаря проти другого. Вони не моляться по приказу володаря земного, за успіх війська одного народу проти другого, але вони моляться як це Бог Єгова, через Ісуса Христа, приказав молитися, а іменно: "Нехай приїде царство твоє. Нехай буде воля твоя, як в небі так і на землі." (Мат. 6: 10) Божі люди живуть на землі під майже кожним правительством у світі, і було б це цілком лишно молитися за одним правительством проти другого, а особливо з огляду на факт, що всі земні правительства є проти Божого царства. Свідки Єгови моляться до їх Отця в небі, який є предвічний, і Він є неутральний до всіх правительств землі, і Він заявив, що у своєму часі Він рукою Ісуса Христа цілком знищить всі правительства, що противляться Теократії, тому що такі ворожі правительства знаходяться під рукою Сатани.

⁴² Неутральність Єгови є дальше доказана тим, що Він велів своєму помазаному Цареві, по Його воскресенню, не брати ніякої акції за або проти жадного народу на землі аж покінь приїде Божий назначений час установити Теократичне правління. Він приказав Ісусу Христу оставатись неактивним до всіх тих народів аж Бог пішли його володіти; що Він зробив у 1914 р. "Сказав Господь моему Господеві: Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги! Жезло сили твоєї приїде Господь із Сиона: царюй серед ворогів твоїх!" (Пс. 110: 1, 2; Жид. 10: 12, 13) При кінці світа, цебто, коли прийшов час викинути Сатану, Бог післав свого Царя володіти. Це не значить, що Єгова стає по стороні котрогобудь воюючого народу, що повстав один проти другого війною (Мат. 24: 7, 8), ані Ісус не казав своїм вірним послідовникам брати якубудь сторону, але противно Він приказав їм йти між усі народи і проповідувати добру новину, даючи свідокство, що сатанський світ скінчився і що прийшов час на царство справедливости, яке оправдає ймя Єгови і принесе благословення послушним людям. (Мат. 24: 14) Кінець сатаніного світа вже прийшов, і Бог через Ісуса Христа викине цілком Сатану і його прихильників із землі, тому що земля належить до Ісуса Христа, яко дар від Бога Єгови. — Пс. 2: 8, 9.

⁴³ Правило після якого завітуючі люди Єгови мусять руководитися, то це бути цілком неутральними щодо воюючих народів. Є це привилей всіх народів воювати між собою, але християнин не може мішатися, ні словом ні ділом, в правительственні справи відносно вербовання людей або майна для воєнної цілі. Завітуючі люди Божі мусять тримати їхні руки поддалеки від тієї справи і не є це на місці для них спонуку-

вати інших не йти до війни. Кожний мусить рішити самий своє споріднення до Бога і Його правительства.

⁴⁴ Єгова не помагає одному політичному народові проти другого такого народу. У своєму часі Він виразить свій гнів проти всіх цих народів, бо вони всі противляться Його царству. "Приступіте, народи, слухайте й уважайте люди! Не-хай чує земля й уся повнота її, вселенна й усе, що вона зродила! Загорівсь бо гнів Господень на всі народи, й досада його — на всю многоту їх. Він наложив на їх проклін, передав їх на заріз." (Іса. 34: 1, 2) — Еремії 25: 31, 32; Соф. 3: 8; Аггея 2: 22; Одкр. 11: 17, 18.

РОЗДІЛЕННЯ ЛЮДЕЙ

⁴⁵ Єгова не відповідає за народний розкол цебто, коли одна система правительства встане проти другої системи правительства. Противно, Ісус Христос, Єговів Цар, є тепер присутний, судить і розділює людей всіх народів на дві класи, цебто, послушних в одну класу, названу "вівцями", а непослушних або противників в іншу класу, названу "козлами". (Мат. 25: 31-46) Питання на підставі яких розділення бере місце і на які кожна одиниця мусить відповісти є ті: Чи ти за Теократичним правлінням Ісуса Христа, Царя? Або чи ти дальше бажаєш сатанського правління через політичні й релігійні чинники цього світа? Кожна одиниця мусить зробити свій вибір.

⁴⁶ Завітуючі люди Єгови стоять поддалеки від народів, що противляться Теократії, і вони мусять позіставати неутральними до всіх народів. Є лиш один народ, що має признання Єгови а це Його "святий народ", що складається з Ісуса Христа, Голови і Володаря, і всіх тих, що вловні попирають, і співтоваришать з Ісусом Христом. (1 Петр. 2: 9) Ті вірні послідовники Ісуса Христа, щоби вони отримали життя, мусять доказати їхню невинність і бути правдивими і вірними Єгови і Його Цареві. Тепер же народи землі, під контролею релігійних і політичних володарів, змовляються разом, щоби не допустити Божих завітуючих людей статися святим народом. (Пс. 83: 2-18; 2: 2-6) Всі такі противні народи є ворогами Божими і його завітуючих людей, і тому завітуючі люди не можуть мішатися з ними або статися частю котрого із тих супротивних народів.

⁴⁷ Який буде кінець тих народів, що противляться Теократії і що переслідують вірних свідків і їх "співтоваришів", які сповняють заповіді Божі через проповідування цієї "евангелії царства"? Ісус відповів на це питання як слідує: "Бог же чи не помстився б за вибраних своїх, що голосять до Него день і ніч, хоч довго терпять про них? Глаголю вам, що помститься за них незабаром. Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде віру на землі?" — Луки 18: 7, 8.

⁴⁸ Як би деякі народи землі і заявили себе Божим народом, то однак правдою є, що кожний

народ на землі забув про Бога і тепер протривав Теократичному правительству. Тому що вони протривають царству і тим, що працюють під тим царством, всі такі народи є лукаві і їх кінець назначений. "Пізнали Господа, він звершив суд; безбожник запутався в ділах рук своїх. ... Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога." (Пс. 9: 16, 17) Відносно цього Єгова велів своїм завітуючим людям молитися: "Встань, Господи, щоб не взяв верх чоловік; нехай перед лицем твоїм приймуть суд народи. Напусти, Господи, страх на них; нехай знають народи що вони смертні люди." (Пс. 9: 19, 20) "Боже, погани [гоїм] увійшли наслідде твое, осквернили святий храм твій, обернув Єрусалим в руїну." "Вилий гнів твій на народи, що тебе не знають, і на царства, що не признають імени твого [в душі й правді і без гіпокритства]." (Псалма 79: 1, 6; 2 Тим. 3: 5) (Іса. 64: 1, 2; Одкр. 11: 17, 18) Не було б це цілком у згоді й в послушенстві до Божих приказів для якоїбудь завітуючої дитини Його, що попірає Його Теократію, ставати в ряди якогось другого земного народу, обидва які є проти Теократичного Правительства. Отже позиція свідків Єгови є цілком неутральна.

⁴⁹ Немає сумніву, що кожний народ землі поламав віковичну угоду Божу відносно святости життя. Це вони зробили через мильне вбивання людей і звірят, а особливо вони вбивали тих, що посвятилися Богу, і це вони вбивали за їхню вірність до Бога Єгови. (1 Мойс. 9: 4-6, 16, 17) Єдине оправдане вбивання людини є в самообороні або як Божий езекутор. (2 Мойс. 22: 2) Жадний народ на землі ніколи не заявив, що він є вільний від мильного вбивання життя інших, що зроблено без взгляду на Божий закон. Про всіх таких є написано: "Бо земля вся зледащала під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт." — Іса. 24: 5.

НЕОПОГАНЕНІ

⁵⁰ Ті що стали по стороні великої Теократії і зробили урочисту угоду чинити волю Всемогучого Бога, великого Теократа, мусять тримати себе неопоганеними й незамішаними у справі народів землі, які є проти великого Теократа; як про це Ісус виразно заявив: "Не з світа вони, яко ж я не з світа. Освяти їх правдою Твоею; слово Твое правда." (Йоана 17: 16, 17) Правдою Єгового слова вони є цілком відділені на Його службу. Тому їм сказано держати себе неопоганеними від світа. (Якова 1: 27) Бути "неопоганеними" значить бути вільним від сказ і від замішання у світові справи. Ті що поклоняються Богу в душі й правді мусять це чинити. В уповажену Біблію, в Якова 1: 27 закралося слово "релігія" (анг.), але властивий переклад цього тексту є як слідує: "Бо почитання чисте й неопоганене перед Богом є, щоб одвідувати сиріт і вдовлиць у горю їх, й держати себе неопога-

неним од світа." — Якова 1: 27, переклад Мурдока.

КОНСКРИПЦІЯ

⁵¹ Немає сумніву, що у межах воюючих народів є многі, що посвятилися Богу Єгові і Його царству через Ісуса Христа. Ті різні народи при помочи закона вербують людей й посилають їх воювати проти других людей. Це є справа й відповідальність кожного такого народа, про яких дійсно неутральні люди не мають нічого казати. Публичні урядники, що мають до діла з конскрипцією і з аплікаціями про увільнення від мілітарної служби не розуміють і не оціняють споріднення свідків Єгови і їх "співтоваришів", "інших овец" Господніх, до Єгови, великого Теократа, і Ісуса Христа. Щоби спонукати християнів відтягнути їх аплікацію про звільнення від військової служби, урядники звичайно питають таке питання: "Чи ти боронив би свою матір від нападу?" Розуміється, на таке питання християнин дасть відповідь таку як Ісус Христос дав, яка то відповідь є згідна з Писаннями після котрих він поступає. Жадна особа не має давати відповіді за другу; але цю справу рішив сам Господь. Кожна особа мусить вирішити своє споріднення до Бога і Христа. Христос пояснив хто є матірю або братом завітуючого чоловіка з Богом Єговою, і ця відповідь є правдивим проводом для всіх християнів. Ісус навчав людей, і відносно тих, що люблять Його і Його царство, Він сказав: "Хто не зо мною, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсипає." — Мат. 12: 30.

⁵² Сконежности, хто є проти Царя той не може бути за Ним, і хто є за Царем, той не може бути проти Нього. (Марка 9: 40) Ті два повищі тексти є в точній гармонії. Іншими словами сказати, кожна особа є або за Царем або проти Царя і його царства. Середнього ґрунту немає. При цій точці його промови до людей слідує подія взяла місце і ці слова виповів сам Христос: "Ще ж промовляв Він до людей, аж ось мати й брати Його стояли на дворі, бажаючи говорити з Ним. Каже ж один до Него: Он мати Твоя й брати Твої стоять надворі, бажаючи говорити з Тобою. Він же, озвавшись, рече до говорючого йому: Хто се мати моя? і хто брати мої? І, простягнув руку свою на учеників своїх, рече: Ось мати моя й брати мої! Бо хто чинити ме волю Отця мого, що на небі, той брат мені, й сестра, й мати." — Мат. 12: 46-50.

⁵³ Далше, Ісус виразно пояснив споріднення тих, що чинять волю Божу: що всі, що широчинять волю Божу із слухняности до Його приказів, є одні до других, як брати, сестри і матери, цебто, як одна родина Божа. Цей факт, що хтось має брата, сестру або матір по тілу, котрі є проти Теократії Ісуса Христа, не значить, що християнин є обовязаний дбати або охороняти таких противників царства.

⁵⁴ Отже відповідь Писання на поставлене питання буде така: Якщо хтось називається моєю

матір'ю й противиться царству Єгови і Христа Ісуса, тоді моє завдання до таких є, розказати їм про Божий розпорядок для роду людського. Як що та матір дійсно посвячена Богу і Його царству, тоді як моя дійсна своячка в Христі Ісусі я буду старатися скільки я можу охороняти її і обороняти; але це не значить, що я мушу воювати проти якогось народу або людей, що воюють одні проти других, обидва котрі є проти Бога і Його царства. Щодо тих народів я є цілком неутральний і не можу воювати за одного проти другого. Якби ворог великої Теократії і Його Царя старався шкодити мені або перешкаджати мені і моїй роботі царства і воював проти мене і моєї духової матери або брата, тоді я маю право боронити себе проти таких напасників, і право боронити моїх братів, і це я буду робити. — Неєм. 4: 14.

³⁵ Ось так християнин виразно зазначає себе миром і справедливістю, але не як пацифіст.

ПОЗИЦІЯ ХРИСТІЯНИНА

³⁶ Позиція правдивого послідовника Ісуса Христа є ясно показана в Писаннях. Такий послідовник Ісуса Христа не може робити компромісу. Людина є за Теократією або проти справедливого правительства. Як вона воює за Теократичним Правительством й Його Царем, тоді та людина не буде брататися з ворогом щоби оминути ненависть або кару з рук ворогів. Вона має нагоду доказати тепер свою невинність до Бога і доказати, що визов Сатани даний Єгови є підла брехня. (Йова 2: 5) Отже яко послідовник Ісуса Христа він може бути вірний і правдивий Богу і то за всяку ціну.

³⁷ Єгова великий Теократ окоронував свого Царя і післав Його володіти. (Пс. 2: 6; 110: 2; Одкр. 11: 17) Ісус Христос є тепер у храмі Єгови і чинить суд над народами. Боже "дивовижне діло" відкриття обманства й гіпокритства релігії, і указування людям на факт, що Теократія є єдиною надією для людей, тепер поступає вперед, і та робота скінчиться у своєму часі. (Іса. 28: 21; Мат. 12: 18-21) Господні "інші вівці" або велика громада (Одкр. 7: 9-17), тепер спішать ста-

ти по стороні Єгови і Його Царя. По закінченню тієї "дивовижної роботи" зараз наступить Божий акт, Його "дивовижний акт" у битві великого дня Бога Вседержителя — Армагедоні, у якій то битві всі противники Теократії помруть. Лише ті, що заявили себе за Теократією і затримають їхню невинність жити муть. Деякі з них може будуть повбивані ворогом задля їх вірності, але такі мають обітницю воскресення до життя. Отже всі, що отримають охорону й спасення від Єгови мусять доказати їх невинність до великого Теократа і Його Царя. Ніхто з посвячених Теократичному Правительству і Його Цареві не страхати меться чоловіка. Він боїться ме лише Бога і слухати Його. (Ісаї 8: 13, 14) Нехай же всі вірні памятають слова Ісуса Христа: "І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити і душу й тіло в пеклі." (Мат. 10: 28) "Хто ж видержить до останку, той спасеться." (Мат. 24: 13) Далеко краще є умерти вірним до Бога і за вірність і отримати вічне життя з рук Господніх ніж погодитися з якоюбудь частю сатанської організації і потерпіти знищення. Про вірних є написано, що як вони помруть вірними, то вони отримають зараз воскресення із мертвих. (1 Кор. 15: 51, 52) Бог Єгова є джерелом життя, віковичним Отцем, і Дателем життя всім тим, що слухають Його. Цей дар Він дасть через Ісуса Христа, свого олюбленого Сина. (Йоана 3: 16; Рим. 6: 23) "Спасення належить до Єгови" а не до жадного чоловіка або організації. (Пс. 3: 8) В них немає місця на компроміс з ворогом. Памятайте, що Бог сказав до своїх людей відносно ворога: "І хоч вони будуть воювати проти тебе, та не подужають тебе; я бо з тобою, говорить Господь, щоб ратувати тебе." — Ерем. 1: 19.

³⁸ Ті що стали по стороні великого Теократа і Його Царя, стоять муть сильно в тій позиції, вповаючи лише на Бога, знаючи добре, що Бог визволить їх і дасть їм життя вічне. Всі, що на стороні Господа, будуть неутральні до воюючих народів, зате будуть всеціло по стороні великого Теократа і Його Царя.

СІТИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го Листопада, 1939]

"Тернина та сілки лукавому по стежці, а хто береже душу, держись од них далеко." — Прип. 22: 5.

ЄГОВА дав повну осторогу своїм типичним завітуючим людям відносно сітей, які загрожували їх життю. Та у вічу цієї остороги той типичний народ упав у сіти й був знищений. Ті слова остороги від Єгови були записані для користи тих, що на них кінці світа прийшли, що значить кінець сатанниного світа й почин світа справедливости. (1 Корин. 10: 11) Такі остороги були написані для нашої науки, і для охорони

людей (Рим. 15: 4), що сьогодні є в угоді з Ним, щоб вони уважали на такі остороги. "Глядіть-же як би вам оглядно ходити, не яко немудрі, а яко мудрі." (Ефес. 5: 15) Ходити по обрізанню (або достойно) значить бути уважним і чувати, щоб ходити в гармонії з Писаннями, і чинити всякого часу те, що є в гармонії із Теократією й для її добра.

³ Сіть — це петля, наставка, гак або полапка,

в яку сотворіння може попасти, а особливо в часі небезпеки, коли воно не чуває й не пильнує у виконанні волі Божої. Сіти закладає Сатана, лукавий. Закладаючи такі сіти Сатана уживає злих людей, всі котрі є смертельними ворогами завітуючих людей Божих: "Заставили безбожні клітку на мене, та я від приказів твоїх не відхилився." (Пс. 119:110) "Гордо тайно заставили на мене сіла і сторонки, розіпняли сітку при дорозі, западню приготували для мене." — Пс. 140:5.

³ Головною роботою лукавого Диявола є, щоб знищити сотворіння, що зробили угоду чинити волю Богу. Це Диявол робить у своєму змаганні виконати свій визов Єгови, цебто, Сатані, щоб відвернути усіх людей від Бога. (Йова 2:5) Диявол поклав багато сітей тепер у своїй змаганні зловити завітуючих людей Божих, т. е., останка і клясу Йонатана, яка становити ме "велику громаду". Щоб допомогти Божим людям віднайти й оминати такі сіти Вартова Башта звертає увагу Божим завітуючим людям, і всім що бажують справедливости, на писання, що дають таку остерогу про таких сітей і також на Писання, які указують на єдину дорогу утечи від таких сітей.

⁴ Сіть яка стоїть на самому переді із тих багатьох приготуваних і заставлених Сатаною, Дияволом, є релігія. Всяка форма почитання, що виславляє, возвеличує або обожає якийсь предмет, сотворіння або річ або образ, можна властиво назвати релігією, а релігія — це сіть. Для цієї причини Єгова дав отцей приказ своїм завітуючим людям: "Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем." (2 Мойс. 20:3) Бог Єгова є джерелом життя, і спасення належить лиш до Нього. (Пс. 36:9; Пс. 3:8) Він дає спасення лиш тим, що є слухняні Йому. | Сотворіння, яке каже що служить Богу і в одночасно видає пошану, поклін або славу якомусь сотворінню або речі відносно такого почитання, цим воно практикує релігію. | Бог Єгова приказав усім почитати Ісуса Христа, тому що Ісус Христос є образ Його Отця, Єгови, і тому що Він є Екзекутивним Урядником Єгови, який завжди виконує заміри Єгови. (Жид. 1:3-6) Але коли яке сотворіння робить церемонію пошани або почитання для чоловіка, жінки або якогось образу або речі, то цим воно нехтує Божою заповіддю і практикує релігію супроти приказу Всевишнього Бога. Установлення образів і уживання їх як поміч для почитання Бога, є блудом і нарушенням Божого приказу: "Не робити меш собі ваяного куміра чи подобини чого, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм, бо я Господь, Бог твій, ревнивий Бог, що караю беззаконня отцьке на дітях у третьому, і четвертому роді тих, що ненавидять мене." — 2 Мойс. 20:4,5.

⁵ Знаючи це, Диявол вскорі після потопу поставив Нимрода, яко такого, що мав заступити

місце Бога Єгови для почитання людьми. Нимрод був могутнім ловцем і вбивцею звірят, що він завжди ділав супротив віковичної Божої угоди. Почитаючи Нимрода люди цілком забули про Сотворителя, Бога Єгову. Нимрод започаткував зорганізовану релігію. Люди спонукали почитати Нимрода коли він ще жив і також по його смерті. Він ставсь "богом" або могутнім, якому за спонуканням Диявола люди поклонялися. (1 Мойс. 10:8-10) Диявол замотав многи народи у сіти запровадивши їх почитати ріжні злі духи названі "богами" або могутніми. Ось так релігія була ужита як сіть щоб злапати людей усіх народів. Довго по тім, Бог вибрав Ізраїля, потомків "Його друга" Авраама, як своїх людей і зробив угоду з ними і випровадив їх з Єгипту і провадив їх дорогою до обіцяного краю. Опісля Він ужив тих людей до вироблення прообразів представляючи речі, які мали статися при кінці світа. Щоби зберегти ізраїльтян від диявольської релігії, і цим допомогти їм утекти від сітей релігії, Бог дав ізраїльтянам виразні прикази відносно релігії або почитання богів, духів, або могутніх людей. Завважте цей виразний приказ: "Не бити меш поклони богам їх і не служити меш їм, і не ходити меш робом їх, ні; до на шаду руйнувати меш їх і розбивати меш стовпи їх. А служити мете ви Господеві, Богу вашому, і благословляти ме хліб твій й воду твою і видалю я недугу зміж вас." "Нехай не живуть вони в землі твоїй, щоб не доводили тебе до гріха; бо ти служиш би богам їх, бо се було б для тебе сіткою." — 2 Мойс. 23:24, 25, 33.

⁶ Люди, що замешкували Канаан і навколишні краї практикували диявольську релігію. Ті народи були Аморії, Канаанії, Хетії, Ферезії, Гевії і Євузії. Роблячи угоду з ізраїльським народом і даючи йому остерогу про релігію, Бог сказав до них: "І рече: Се я покладаю завіт: Перед усіма людьми твоїми сотворю чудеса, як не творились на всій землі і у всіх народів, і вбачати ме весь люд, що проміж ним живеш, діло Господнє; страшне бо те, що сотворю з тобою. Пильнуй же того, що я заповідав нині тобі. Се повиганяю перед тобою Аморіїв, і Канааніїв, і Хетіїв, і Ферезіїв, і Гевіїв, і Євузіїв. Остерегайсь чинити вмову з осадниками тієї країни, що в їх землю ввійходиш, щоб не зробились вони сіткою проміж вами. Ні, мусите руйнувати жертівники їх, і будете ламати стовпи їх, і рубати сьвященні дубрави їх. Бо не будеш поклонятися иншому богу; бо Господь, на імя Ревнивий, він Бог ревнивий. Не чинити меш умови з жителями тієї країни, ато будуть блудувати вони з богами своїми і приносити жертву богам своїм, та й покличуть тебе, і зачнеш їсти жертви їх." — 2 Мойс. 34:10-15.

⁷ Зараз перед тим, як вони увійшли в обіцяну землю, Єгова велів Мойсейові доручити ізраїльтянам Його приказ відносно їх властивої поведінки, і тоді то Він виразно сказав їм, що релігія — це сіть лукавого у яку ізраїльтяни могли по-

пасти і яку вони повинні пильно оминати. "І звоюєш усіх народів, що Господь, Бог твій, оддасть тобі. Очи твої нехай не милують їх, і не служити меш богам їх; бо се було б сіткою для тебе. Коли ти скажеш в серцю своїм: Сі народи лічбою більші за мене; як же мені вигубити їх? Не бійся їх! Спогадай тільки, що зробив Господь, Бог твій, з Фараоном і з усіма Єгиптянами." "Тисячі постаті богів їх попалиш огнем; не поривати меш очей на срібло і золото в них і не брати меш собі, щоб не попасти тобі в сітку; бо це гідота перед Господом, Богом твоїм." — 5 Мойс. 7: 16-18, 25.

* Тут Бог остерегає виразно проти сітей релігії і теж проти сітей страху: "То бережись, щоб не запутався за ними, після того, як будуть вони звичечені та щоб не почав ти шукати богів їх, питаючи: Як служили сі народи богам своїм? Чинити му і я так! Не будеш чинити таке Господеві, Богу твому; бо все, що гідота перед Господом, ненавидна йому, те чинили вони перед богами своїми; бо навіть синів своїх і дочок своїх палили вони на огні догодуючи богам своїм. Усе, що заповідаю вам старайтесь сповнити; нічого не причиниш, і нічого не уймеш." — 5 Мойсея 12: 30-32.

* Йоузя займив місце Мойсея. Обидва як Мойсей так і Йоузя були типами на Ісуса Христа, і їх слова доручені натуральному Ізраїлеві відносилися головно до приказів даних Єговою через Ісуса Христа для тих тепер на землі, що є в угоді чинити Божий приказ. Вони обидва переказували Божі прикази для людей, остерегаючи їх проти сітей релігії. "Оце ж пильно дбайте про те, щоб любити Господа, Бога вашого." "Так знайте, що тоді Господь, Бог ваш, не буде проганяти сі народи сперед вас; ні! будуть вони вам сіткою і запоною, бичем на ребрах ваших і колючкою в очах ваших, аж покіль ви зникнете з цієї гарної землі, що нею наділив Господь, Бог ваш." "Коли переступати мете той заповіт, що він вам заповідав, тай підете служити иншим богам і кланятися будете перед ними, так запалає проти вас гнів Господень, і ви хутко позникаєте з цієї гарної землі, що нею наділив він вас." (Ісуса Нав. 23: 11, 16) Через свого ангела Бог доручив цю дальшу вість для людей Ізраїля: "І заявивсь ангел Господень із Галгала з Божим, і сказав: Вивів я вас із Єгипту і привів у землю, що запряг про неї батькам вашим, і обітував: Не зламлю моєї вмови з вами повіки; ви ж не чините ніякої мирової вгоди з осадниками сієї землі; ні! мусите їх жертівники руйнувати. Та не послушали ви повеління мого. Що ви вчинили? Оце ж глаголю вам: Не проганяти му їх перед вами, щоб вони були колючками під боки вам, а боги їх сіттю вам." — Суд. 2: 1-3.

* В теперішньому часі і через якийсь час в минулині були одиниці, що виглядали могутніми в очах людей. Це включає папу, кардиналів, єпископів і інших з Гієрархії; вони уживають образів в їх почитанні, і хоч люди думають, що

вони почитають Бога, одначе вони віддають честь і пошану й обожання сотворінням, що є прямим зневаженням Божого закону. Ось так вони практикують релігію, яка походить від Диявола і яка є сіткою в яку многи люди даються зловити.

* Хоч вповні остережені відносно сітей, які Диявол положив на них, ізраїльтяни понехали їх угоду і практикували релігію, признавши і поклонившись злим духам: "Они покинули Господа, Бога батьківського їх, що вивів їх з Єгипту, та бігали за иншими богами, за богами народів, що жили навкруги й припадали ниць перед ними, і гнівили Господа. Як покинули ж вони Господа й почали вшанувати Баала да Астарті, Запалав тоді гнів Господень на Ізраїля і віддав їх він жаківникам (грабителям), що жакували їх, і подав їх на поталу ворогам їх навкруги, так що вони не змогли встоювати перед ворогами своїми. Куди ні виступали вони, рука Господня була проти них на халепу їх, як погружував ім Господь і як присягавсь ім Господь. Сим робом довів їх до великої нужди." "Тільки ж бо вони й суддів своїх не слухали, а блудували з чужими богами, припадаючи перед ними. Хутко звернули вони з тієї дороги, що нею ходили батьки їх, слухаючи заповідей Господніх; не так чинили вони." (Суд. 2: 12-15, 17) "Почали служити божищам їх, котрі для них сіткою стались. Синів своїх і дочок своїх в жертву бісам приносили." — Пс. 10: 36, 37.

* Коли Господь Ісус прийшов на землю і проповідував правду людям, то Він знайшов, що люди прийняли і практикували релігію замість правдивого почитання Всемогучого Бога. Фарисей або инші учителі, що практикували релігії казали, що вони служили Богу, як це папство робить сьогодні, але Ісус сказав їм, що вони приближалися до Бога їх устами лише, а серця їх були далеко від нього, і тому вони служили Дияволу і сталися дітьми його. — Мат. 15: 1-9; Йоана 8: 42-44.

* Савло з Тарсів був теж фарисейом і практикував релігію, яку започаткував Сатана і яка упералась на традиції людей, однак вони (фарисей) казали, що це було почитання Всемогучого Бога. (Галат 1: 10-14) Господь відокрив Савлові правду і отворив його вирозуміння, і він зараз негайно потім покинув релігію і поклонявся Богу в душі й правді. Опісля він був знаний як апостол Ісуса Христа; і від тоді Він служив Богу і Христу, доказавши свою вірність і посвяту Господеві аж до кінця. (Діян. 9: 1-2; 26: 1-21; 2 Тим. 4: 6-8) Савло був ревним фарисейом і гонителем християн і був захоплений в релігійні сіти Сатани. Та за його шире серце Господь визволив його з тенетей релігії і зробив його правдивим слугою Ісуса Христа. Повисші писання доказують поза всякий сумнів, що релігія є сіттю Сатани; і коли релігію практикують в ім'я Бога й Христа, тоді вона є ще більшим знарядом звідництва і також гідотою в очах Бога, то-

му що вона є обманом і гіпокрицтвом і хитро відвертає людей від Єгови.

¹⁴ Припустім, що папська церковна система була зорганізована спершу ширими людьми. Зараз з початку її існування замінено навчання людські замість почитання правдивого Всемогучого Бога. Від того часу аж до тепер папська релігійна система уживала образи в її релігійній практикованню. У тій релігійній церковній системі люди поклоняються й шанують інших людей або осіб. Уживають там подоби і моляться до сотворіннь, супроти Божого Слова. Великі почесні і посвячення віддають там сотворінням. Папська релігія є виразним і отвертим переступленням Божого закону. Вона показала бути найбільше хитрим звідництвом Сатани. Мільони ширих людей були захоплені в ті сіті, і наслідок є, що мільони людей несвідомо почитують сотворіння й образи, супроти Божого закону. Релігія стала політичною організацією, під ймям Бога, і при помочи релігії, люди, що її практикують, можуть виконувати найгіршої якості обман який є знаний між людьми. Зовсім не треба рішати, що хто практикує релігію, той є безчестним чоловіком. Протинно, многи щирі люди були злапані в сіті релігії, як це павло був колись замотаний (в релігію). Многі є жертвою релігійного обману, і часто обрабовані з їх матеріальної суті через ложні приписання релігійних провідників, що забирають їх (людські) гроші на тій притенсії, що вони дістають ласку від Бога для людей.

¹⁵ В цих часах Бог відокрив ширим людям, що шукають правди, що релігія — сіть диявольська; і хто зрозумів це, на тому Господь поклав облігацію (завдання) розказувати іншим про ту сіть, щоби їм допомогти дістати знання правди, щоби вони утікали з релігії й знайшли правдивий шлях до життя. Отже свідки Єгови і їх "співтовариші" проголошують людям Слово Боже, що "релігія — це сіть і обман". Це робиться не тому, щоби висміяти якісь сотворіння, але в тій цілі, щоби допомогти ширим і чесним людям утекти від цих сітей Диявола і пізнати, що значить поклонятися Богу в душі й правді й знайти дорогу до життя вічного. Проголошення вістки правди сьогодні — це остоорога для людей, і таку остоорогу треба давати сміло, однак ласкаво, бо Бог приказав давати таку остоорогу. Ціль цього не є, щоби образити когось, але щоби допомогти ширим людям побачити небезпеку в яку вони попали і єдине средство утечи. Є це великою небезпекою тепер бути злапаним і оставатися в релігійних сітах. В той сам час є ще інші сіті положені Дияволом які мають близьку звязь з релігією, і в ці сіті многи є теж злапані й тримані і проваджені до знищення. Тут звертається увагу на деякі із цих сітей.

СТРАХ

¹⁶ Написано є в Слові Божому: "Хто боїться людей, той в біду попаде." (Прип. 29: 25) Цей

текст значить, що хто боїться людей, той попаде у сіті; але цей страх, що люди можуть комусь заподіяти лихо, не є включений в цій тексті. Те слово "страх" має далеко ширше значення чим відчувати, що хтось заподіє фізичну шкоду. Це ужите тут слово значить "трястись", цебто, "побудження до почесного обожання інших"; отже з відси можна бачити, що страх не є обмежений до відчуття тілесної ушкоди. Це також значить боїтися щоби дістати признання від людей або пошани. Той що бажає отриманий признання від людей є жертвою страху. Боїтися, щоби люди не опрокинули навіть за виконання свого завдання, — це страх, що провадить у сіті Диявола. Коли комусь сказано або припорушено Всемогучим Богом виконувати певну річ, і як що та одиниця занедбає або відмовиться виконувати те припоручення задля страху, що виконання його стягне на нього негодовання інших, то цим чином він запроваджений у сіті Диявола. Нераз одиниця каже: "Як би я пішла в службу свідництва від дому до дому і проповідувала вість євангелії, то що люди думати муть про мене?" Це страх перед людьми, що провадить одиницю до такого заключення, цебто, страх, що люди не думати муть добре про того, що йде служити Богу. Бог приказав своїм завітуючим людям голосити про судьбу релігії і указувати людям на средство утечи. Той що зробив угоду чинити волю Богу, і опісля стримується голосити вість Єгови проти релігії, тому що він боїться щоби інше не зневажали його за це, то цим він попав у сіті Сатани. Хто відмовляється розказувати зо Слова Божого, що релігія — це сіть і обман, то цим він відмовляється говорити правду про Римо Католицьку Гієрархію як про це знаходиться в Писаннях. Або як він відмовляється говорити правду про інші релігійні практикування, або як він не виявляє блуду релігійного, тому що він бажає утекти строгу критику людей, така особа стала жертвою страху і цим є злапана у сіті Диявола.

¹⁷ Великим суперним питанням тепер є Боже царство, Теократія під проводом Ісуса Христа, проти організації Сатани. Усім Божим завітуючим людям сказано проголошувати вість про царство, і коли хтось із таких завітуючих людей занедбає або відмовиться проголошувати ту вість проти організації Сатани в користь Теократії по приказу, і це задля страху непристойної критики людей, то цим він зайшов прямо в сіті Сатани. Визнаний християнин, що бажає й шукає признання від людей, не може бути вірним Єгови й Його Цареві. Чоловік, що бажає щоби люди високо думали про нього, і задля цієї цілі стримується од відважного служення Господеві, такий є злапаний в сіті Дияволом. Коли Павло отримав правду і став апостолом Ісуса Христа, то він не шукав признання людей, але проголошував євангелію царства у вічу всякої критики й переслідування, які впали на нього.

Яко апостол Господа Павло писав: "Чи людям шукаю вгодити? Бо коли б я ще людям угоджав, то не був би слугою Христовим." (Галат 1: 10) За його одвагу й вірність у проповіданні євангелії про Єгови й Його Царя і царство, він не лише був зневажений, але терпів всякого рода переслідування з рук людей. В цім Він радувався, тому що серед цих переслідувань він міг доказати вірність, щоби мати часть з Ісусом Христом в Його царстві. — Кол. 1: 24.

¹⁸ Чоловік, що признає себе за посвяченого Богу і тоді старається бути, як це взагалі називають "добрим чоловіком" в очах інших, і бажає ласки в людей, то цим він угадує чоловікові, що є гидотою в очах Божих. (Ефес. 6: 6; Кол. 3: 22) Якщо чоловік вважає себе за посвяченого Богу і є адвокатом і являється в суді як оборонця іншої посвяченої особи, і тоді в часі розправи поводить у такий спосіб, щоб дістати признання від інших людей в суді, такий адвокат або правник угадує чоловікові і показує свою невірність до Бога і Його царства. Трактуючи одного з дітей Божих, це трактуючи самого Господа Ісуса Христа, як це сам Господь заявив: "Озветься тоді до них і промовить, глаголючи: Істино глаголю вам: Скільки раз не чинили ви цього одному з сих найменших і мені не чинили." (Мат. 25: 45) Той що відмовиться або занедбає доглядати й обороняти справи Християнина, і чинить це тому щоби він виглядав добрим в очах інших людей, той є ворогом Христа. Що Бог вимагає від Його слуг, то це цілковитого посвячення Йому й Його царству. Не може бути властивого компромісу з жадною частю сатанської організації. Щоби отримати Господнє признання, треба бути всеціло по стороні Господа. Страх щоби не прийняти непризнання від людей походить від гордості, який провадить у сіти Сатани і кінчиться у знищенні. "Попереду погибелі йде гординя, а поперед упадку — надуте серце. Лучше з тихим духом смиратись, ніж з гордими здобич пакувати." — Прип. 16: 18, 19.

¹⁹ Ті що практикують релігію шукають признання інших і цим спонукують інших вірувати, що вони є дуже доброго характеру, і це вони роблять ізза страху, щоби, бояться що інші будуть думати про них. В цім вони стали неслухняні до Божого приказу і запроваджені у сіти. З причини своєї несовершенности ніхто не може розвинути себе до перфектности яку Бог признає, але він може тримати своє серце чисте і цілком посвячене Богу, і цього вимагає ся, щоби отримати Боже признання.

²⁰ Пошана до людей, як це шанують папу, або інших урядників Гієрархії, є спонукана страхом і провадить у сіти Диявола. Салютувати людям і звеличати їх значить робити це зо страху перед людьми, і це є гидота в очах Божих, і провадить у сіти Диявола і закінчиться знищенням боязких.

УПЕРТИСТЬ

²¹ Після значення Писань, то слово "упертість" значить "бути розворотним", і значить, що та одиниця є непослушна до призначеного Богом способу, вона відмовляється сповняти інструкції Господні, і шукає признання від людей і стає миркачем і нарікає проти Божої організації. Безперечні факти ясно показують, що многи люди, що називали себе бути в угоді чинити волю Божу, і котрі не лише показали їхнє непослушенство до Божих приказів, але зробили розкол між Божими людьми через обчернення й противенство проти способу, і средства при помочи якого Бог виконує свою роботу царства. Про це написано є: "Тернина та сілки лукавому по стежці, а хто береже душу, держись од них далеко." — Прип. 22: 5.

²² Ось так можна бачити, що непослушні, миркачі і ті, що нарікають, є проваджені прямо в сіти Диявола і сталися ворогами Божого царства. Мойсей пророко писав про таких, що посвятилися чинити волю Божу і опісля візьмуть противний напрям: "І промовив він: заховаю лице мое від них, побачу я, який кінець їх буде; вони бо кождо зовсім зледащіле, діти, в яких нема вірности. Вони завдали мені жалю своїм Не-Богом, розгнівали мене своїми марностями: тим то завдам і я їм жалю ненародом, народом безумним завдам їм горя." — 5 Мойс. 32: 20, 21.

²³ Від часу до часу являються одиниці, що називаються Божими слугами, але котрі ізза страху щоби не стягнути на себе погорди людей, вони спротивилися, а опісля нарікали й миркали, а відтак відійшли від Божої організації й Його служби і повернули до світських занять. Щоби знати вимівку або оправдання на таку акцію, такі одиниці дожно говорити про Господню організацію на землі і нарікають і злобно говорять проти тих, що стараються служити Господеві. Такі одиниці є уперті й переворотні після значення Писань, про котрих написано є: "Так і сі сновиди опоганяють тіло, начальством гордують, а на власть хулять." "Сі ж, чого не розуміють, хулять; шож по природі, як безсловесні зв'ярі, розуміють, у сьому поганяють себе." — Юди 8: 10.

²⁴ Такі розворотні люди шукають особистої наживи і прибирають міну перед іншими, надіючись показати себе яко признані критики Божої організації задля їх вдаваної доброти, але гіпокритичної: і про таких Юда дальше каже: "Горе їм, бо пійшли вони дорогою Каїна, попались в обману нагороди Валаама, і погинули в бунті як Корей. Се погань (на вечєрах) милостини вашої, що живляться з вами без страху, і пасуть ся; хмари безводні, од вітрів ношені; дерева осінні, без овочні, двичі, умерші, викоренені." "Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму, і уста їх говорять горде, і поважують лица задля користи." — Юди 11: 12, 16.

ЯЗИК

²⁵ Язик лукавого промовці стає ситтю, що Сатана використовує щоби злапати тих, що посвяталися Господу, але котрі злословлять. "Безпутнього язик — погибель для него, а уста його — сить на душу його." (Прип. 18:7) Такі одиниці надіються виробити собі добре ймя між людьми через ложне оскарження Божої організації і Його слуг, і так вони, поренувши в брехні й лихі поговорки, знаходяться злапані в сіти Сатани. Тим, що Господь дає з своєї ласки місце у своїй організації, і коли особа дістане позицію довіря в Його організації і має надзир над дворочними справами, і коли вона опісля нападе на організацію ложними і лихими словами, то цим вона є злапана в сіти лукавого. Він відкриває цим, що вона нехтує Божим Словом і боїться, що вона не отримає признання хіба що вона піде дорогою сваволі. Така людина показує, що вона не боїться Бога, але боїться людей, бажаючи їх признання. Зачавши раз служити царстві, якщо та одиниця не має видіння Теократичного правительства і тоді цілком і всеціло не посвятитися для добра справ Теократії, то вона напевно буде злапана в сіти Диявола. Не маючи ширости, така людина зачинає злословити проти Божої організації, показуючи свою образу проти Господа. Який же є наслідок цього? Господь Ісус відповідає: "Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконне." (Мат. 13:41) Факти показують, що такі люди взагалі вертаються до релігійних організацій і практикують опісля релігійні звичаї, тому що вони цілком падають у сіти ворога.

МІЛЛІОНИ ЗЛАПАНІ

²⁶ Є численні сіти які Сатана наставив на людей, але немає сумніву, що релігійна сить зловила найбільше число. Страх майже запровадив усіх людей у сіти, які так були зловлені в організації. Мільйони прилучилися до релігійних організацій, будучи спонукані вірувати, що цим вони служать Господеві для само-охорони. Про цих є написано в Слові Божому: "І сказав Господь: Позаяк сей наряд устами тільки близьиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських." (Іса. 29:13) Ось так показано, що їх страх походить від наук людських. Такий є точний стан многих релігійністів сьогодні; і провідники в цих релігійних організаціях, показавши їх невірність до Бога і їх угоди, Егора поручив цю "дивовижну роботу" своїм покірним і послушним слугам на землі, і тепер Він уживає їх до виконання Його 'чудової роботи'. (Іса. 29:14) Такого привилею не мають релігійністи.

²⁷ Сьогодні страх, перед людьми контролює майже всіма частями сатанської організації. Увесь світ знайшовся в стані шалу. Люди світські бояться інших людей, щоб вони эле не ду-

мали про них, але вони не бояться Бога, і через те вони стали проти Нього і Його царства. Господь Ісус показав особливо, що такий стан існувати ме при кінці світа, і всі факти твердять, що це пророцтво є в процесі сповнення. (Луки 21:26) І якийже кінець буде таких боязких людей? Відповідь знаходиться в Писаннях, і слідує деякі тексти: "Я розложив сіти на тебе, й ти спіймався, Вавилоне, й не думавше про те; тебе знайдено й схоплено, за те, що встав еси на Господа. Господь відчинив зброєву комору свою, і повиносив із неї знаряддя гніву свого, бо в Господа сил небесних є справа у землі Халдейській. (Ерем. 5:24,25) "Переляк і яма й сіти прийдуть на тебе, Моабський осаднику, говорить Господь. Хто від ляку втече, впаде в яму; хто вийде з ями, попаде в сіти. Таке бо пошло на Моаба в годину кари моєї, говорить Господь." (Ерем. 48:43,44) "Страх на тебе й яма й сіло, чоловіче земний. Хто бо від страху втече, почувши крик страху, той впаде в яму, а хто видізе з ями; попадеться в сіло; бо всі спусти на небі відчинені будуть, і земля буде трушом труститись в основах." — Іса. 24:17,18.

²⁸ Безбожні й лукаві люди не бояться Егови, але бояться людини. "Нема страху Божого перед очима їх. (Рим. 3:18). "Страх Господень значить ненавидіти зло; гордощі, високомірність, зла путь і двоязичні уста мені ненависні. — Екл. 8:13.

²⁹ Але що з тими станеться, що зробили угоду чинити волю Божу і котрі ізза страху перед сотворіннями понехали або відмовилися служити Богу вірно?

³⁰ Наприклад, що хтось признає себе бути в угоді чинити волю Божу і йому поручено службу довірочних справ в Божій організації і це споріднення він займає і сповняє на час, і наприклад, що така особа нагло подумає, що вона мусть понехати службу в Божій організації й повернути до світського заняття, і чинячи це, він є порушений самолюбством, як от страхом що люди думають про нього, і яка його слава буде, як що він буде дальше служити в Божій організації, або що він не любить або не признає когось в Господній організації. Яко вимівку, щоб повернути до світського заняття, він пише лист до Товариства в якому він робить много оскаржень проти інших, що служать в Божій організації. Бажаючи дістати признання інших людей щодо полишення ним Божої організації, він звідомляє людей наперед про його поворот до світського заняття і що це він робить тому, що він не признає метод Товариства для виконання Господньої роботи і що він опрокидає певних слуг Товариства. Яке є його становище взглядом Господа? (Рим. 14:4) Поручаюча мотива до такої акції є брак страху до Бога, цебто, він боїться, що він не отримає признання від людини. Такий напрям діланя показує брак любови до Бога, отже занепад совершеної любови, і уживання тієї совершеної лю-

бови. "Страху (до людей або дияволів) нема в любові, а звершена любов (до Єгови і Його царства) геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякається (людей), той не звершений в любові." — 1 Йона 4:18.

²¹ Той що "положивши руку свою на рало", цебто той, що підпринявсь служити Богу і людям Його організації, і коли він поверне до світського заняття, то цим він показує брак страху до Бога; і про таких Господь Ісус сказав: "Рече ж до него Ісус: Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого." — Луки 9: 62.

²² Це не чоловік судить, але присуд господень був написаний і це є повинність тих, що служать Господеві звертати увагу на ці сіті й полапки на дорозі тих, що знаходяться в угіді чинити волю Богу. У слідувачому тексті Господь Ісус показує, що боязкі й невірні й огидні є всі в одній клясі, а ще інший текст показує, що боязкі це ті, що бояться, що вони не отримають признання від людей, про яких Господь Ісус каже: "А боязким, і невірним, і огидним, і душегубцям, і блудникам, і чарівникам, і ідолським служителям, всім ложникам часть їх в озері, палаючому огнем і сіркою, що єсть смерть друга." (Одкр. 21: 8) Той що має видіння царства тепер, і хто любить Царя, той боїться Бога, і перебуває в страхі Божому і ніколи не поверне до світа.

СРЕДСТВО УТЕЧИ

²³ Як може чоловік утекти від сітей Диявола? "Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен." (Прип. 29: 25) Ось так показано, що лише ті безпечні, що вповають на Господа. Страх до чоловіка провадить в сіті Диявола і до знищення. Страх перед Богом це дорога утечи із диявольських сітей і провадить до життя. Той що підпринявсь служити Богу мусить і любити Його, що значить несамолобно посвятитися Богу і Його службі. Той чоловік, що несамолобно посвятився служити Богу, той поступає мудрим напрямом. "Почин премудрости — страх Господень, а пізнання святого — се розум." (Прип. 9: 10) (Інакше сказати, чоловік навіть не зачинає бути мудрим аж поки він не боїться Бога. Він зачинає бачити оціняти споріднення чоловіка до Єгови Сотворителя. Такий чоловік пізнає, що Бог є джерелом життя. "В Господнім страхі кріпка надія; всім синам своїм він — утечище. Господень страх — се джерело життя; він відвертає від падень смерті." — Прип. 14: 26, 27.

²⁴ Чоловік, що боїться Бога не зважає на це, що інші люди говорять про нього. Мудрий чоловік є той, що дбає лише про те, що Бог думати ме про нього. Він прагне признання Божого, бо він знає, що він мусить мати Боже признання ним він отримає життя. Хто не угодить Богу Єгови, той буде знищений. Як страх Божий є почин мудрости зо сторони чоловіка, отже

виходить, що той чоловік мусить опісля перебувати у страхі Божому і особливо боятися, що би угодили Богу. Отже одиноке средство утечи із сітей Диявола є; боятися Бога і не мати ніякого страху до чоловіка. Признання чоловіка через Господа Бога значить усе. Отже Єгова сказав до своїх завітуючих людей, і Його слова здалека більшою силою відносяться тепер до Його завітуючих людей тепер на землі, а іменно: "Бога сил небесних — його, як святого, шануйте; його одного вам боятись, перед ним вам дрожати! Він один ваше освящення." — Ісайї 8: 13, 14.

²⁵ Святиня — це святе місце охорони від сітей лукавого. Якщо християнин показує страх до чоловіка, навіть страх що він не отримає признання чоловіка, це є отверта і пряма зневага Бога Єгови, і тому Бог зізваляє йому упасти в сіті Диявола.

²⁶ Настали люті й лихі часи і лукавство видадо свій овоч. Це — час небезпеки. Якщо християнин боїться чоловіка, то це значить, що йому бракує віри в Бога. Тому то Господь каже: "Одного (Єгови) вам боятись, перед ним вам дрожати!" Він є Бог бою, і він знищить ворога, і всіх, що мають союз з ворогом, ті потерплять знищення. Отже християнин всякого часу бажає признання Всемогучого Бога й боїться, щоб не втратив ласки. "Біймося ж оце, щоб, коли зостається обітниця ввійти в покій Його, не явився хто з вас опізнившись." — Жид. 4: 1.

²⁷ Християнин мусить посвятитися цілком Божій службі й всеціло вповати на Всевишнього. Коли християнин боїться, що він не отримає признання від інших, то це напевно принесе йому неласку від Господа Бога. Його страх до Бога — це почин мудрости, і якщо він буде мудрим, то він дальше боїтиметься Єгови, а головним щоб не впасти в неласку Єгови. "Ради Бога хвалити му слово його: на Бога вповаю, не побоюся; що заподіє мені тіло? (Пс. 56: 4) "Господь зо мною, не злякаюся; що зможе чоловік заподіяти мені?" — Пс. 118: 6.

ТЕОКРАТІЯ

²⁸ Правительство Єгови через Ісуса Христа є Теократичне. Против тієї Теократії стоїть сатанський світ, який вскорі буде цілком знищений. Отже боротьба між Теократією і сатанською організацією є смертельна. Між ними не може бути побратимства. При кінці кожне сотворіння буде по одній або другій стороні. †Лише ті, що належать до Теократичного правительства, і ті, що знайшли прибіжище під Теократичним Правительством, можуть надіятися отримати життя. † Всі противники Теократії напевно будуть знищені. Бажання мати якубудь ласку в сатанській організації, або дістати признання від людей в тій організації або поза нею, значить, що такі люди не мають видіння Теократії, інакше вони добровільно і свідомо противлять-

ся Теократії. В якому случаю наслідок буде той самий. Чоловік, що тепер має видіння царства і оціняє його, той бачить, що всякий хто не є за царством, є проти нього. "Хто не зо мною, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсипає." (Мат. 12: 30) Людина мусить працювати за царством або проти царства. Якщо чоловік має видіння о царстві, яке Бог тепер відкрив для тих, що люблять Його, то цей чоловік любити ме те царство і не дозволить нічому відвернути від певного посвячення і служення царству. Він бачить, що те царство є средством для цілковитого оправдання Єгового ймя і є єдиним средством спасення для чоловіка. Він бачить, що Теократія Ісуса Христа є надією людства. (Мат. 12: 18-21) Він бачить, що хто увійшов у те царство і ставсь частию його, і хто знайшов охорону під тим царством, мусить всеціло посвятитися Богу і Його Цареві. Він бачить, що всякий, що отримає життя й приналежні до нього благословенства, той мусить мати признання Єгови, і тому він звертає свою увагу на отцю пораду: "Старався поставити себе вірним перед Богом, робітником без докору, право правлїчим слово правди"; і не страхайся перед чоловіком що він буде говорити про тебе. (2 Тим. 2: 15) Він не бажає брати участі в справах цього світа, отже він не може прагнути речей які світ може дати, включаючи і признання людей. "Не срібллюбиві обичаєм, довольні тим, що єсть. Сам бо рече, 'Не оставлю тебе, ані покину тебе.' Так що сміло можемо сказати: Господь моя поміч; не бояти мусь: що вдіє мені чоловік?" — Жид. 13: 5, 6.

³⁹ Чоловік з завітуючих людей може працювати в Господній організації біля одиниці, що вона не дуже подобається йому. Він може думати, що він має причину образитися з повідки інших членів Господньої організації, що там служать; але як він має видіння царства, то він любить Бога і Його закон і так він далше в мирі й в задоволенні служить у місці де його поставлено, і то без ніякої соблазни. "Великим спокоем радуються ті, що люблять закон твій, і нема д'ячих споминання." — Пс. 119: 165.

⁴⁰ Маючи видіння царства, яке сталося можливим задля любови Божої і Його Царя, та особа вповні рішила, що нічого не відлучить її від любови і служби Господа Бога і Його Царя: "Та у всьому тому ми побіждаємо через Возлюбившого нас. Упевнився бо я, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні сили, ні теперішнє, ні будуче, ні висота, ні глибина, ні инше яке твориво не возможе нас розлучити від любови Божої що в Христі Ісусі, Господі нашім." — Римлян 8: 37-39.

⁴¹ Чоловік, що має видіння царства і що любить царство бачить славний престіл його, і він знає, що це святиня всієї надії до життя, і що нема иншої. Він знає чи він жити ме чи помре із руки ворога, то він має надію в цій славній Теократії і що це є надія всього духового Ізраїля,

і "великої громади", що "наповнить землю". Він оціняє пророчі слова записані Еремією і які відносяться до тих, що тепер вповають на Єгову: "О, місцем нашого освящення є престол слави, вознесений з давен давених! Ти один, Господи — надія Ізраїлева [Божих вірних людей]; всі, що тебе покинули посоромляться. Всі, що відступають од тебе, будуть на піску написані, за те, що покинули жилу води живої — Господа." — Ерем. 17: 12, 13.

ОМИНАЄ СІТИ

⁴² Чоловік, що має видіння Теократії, якого надія спочиває на ній, такий ходить достойно, в страсі Божому, щоб він не втратив ласки Божої. (Жид. 4: 1) Отже він спостерегає ті сїти й полапки й пильно оминає їх. Він оминає релігію, тому що він знає, що релігія — це найбільше смертельна сїть наставлена Дияволом. Він відмовляється мати що небудь до чинення з релігією але противно, він пильно остерегає тих, що хотять слухати його, що релігія це гидота в очах Всемогучого Бога. Він знає, що будучи просвітченим відносно Божого заміру і Його царства, тоді звернутися до "жебрачих елементів" світа, значить цілковите втрачення ласки Божої, і кінець його — знищення. (Галат 4: 9) "Лучше би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм святої заповіді. Довелось ж їм по правдивій приповісті: Пес вертається до своєї блювотини, а свиня, скупавшись, (іде) валяться у калюжу." — 2 Петра 2: 21, 22.

⁴³ Для тих, що мають видіння царства, то віддання всього часу на службу Царя і царства є найдорожчою речю в його серці, і він боїться втратити нагоду служити, і такий добровільно не покине служби задля ніякої причини.

⁴⁴ Чоловік, що має видіння царства, ненавидить похвалів від людей, бо він знає, що похвала — це сїть в яку він може попасти і бути знищений. "Зрадливий язик ненавидить тих, що кого він ранить, і лестючі слова погибель готують." (Прип. 26: 28) Він не вихвалює нікого, знаючи, що така річ може принести небезпеку. Еліуй, що представляв вірних членів тіла Христового, яко маючий власть від Бога, сказав: "Не дивити мусь на лице чоловіка й ніякому чоловікові лестити не буду." (Йова 32: 21) "Господь заціпить усі уста льстиві; язик великорічливий." (Пс. 12: 3) Отже чоловік, що любить Бога і має видіння Теократії, не величає себе ані своїм діл, але величається в Господі і Його царстві. Він не бажає ані не прагне признання від людей, але він вельми бажає й прагне похвали від Господа: "Хто ж хвалить ся, нехай у Господі хвалиться. Бо не той певний, хто сам себе хвалить, а кого Господь похваляє." — 2 Кор. 10: 17, 18.

⁴⁵ Чоловік, що має видіння царства і чне серце спочиває в йому, відкидає від себе всякий страх до чоловіка або дияволів. Він любить Бо-
(Прод. на сторони 50)